

Wat bedoelt u met
BEHOUD?

Wat bedoelt u met **BEHOUD?**

Niet een op de honderd mensen weet wat behoud is, hoe het verkregen kan worden en wanneer men het ontvangt. Bent u er zeker van dat u zelf het juiste antwoord op deze vragen weet? Hier wordt eens en voor altijd de waarheid zo duidelijk verteld, dat u haar werkelijk zult begrijpen.

DIT BOEKJE MAG NIET WORDEN VERKOCHT.
Het is een kosteloze publikatie, uitgegeven in
het algemeen belang door de Wereldwijde Kerk
van God.

Oorspronkelijke tekst van Herbert W. Armstrong (1892-1986)
© 1990 Worldwide Church of God
Alle rechten voorbehouden

ISBN 1-55825-039-5

Zou u de volgende vragen kunnen beantwoorden? Is behoud een plaats, een bestemming, een toestand, een beloning of, indien het geen van deze vier is, wat is het dan wel? En waar in de Bijbel is het antwoord te vinden?

Zou u in de Bijbel kunnen aanwijzen *wanneer* men het behoud ontvangt? Kunnen wij het *nu* reeds verkrijgen of pas wanneer wij sterven of wanneer Christus op aarde terugkeert, of op enig ander tijdstip? Dit boekje zal u dat duidelijk maken.

Erven wij, na onze bekering, direct iets, of pas in de toekomst, en wat is er te erven?

Stel dat men u vraagt welk verband er bestaat tussen behoud en de profetieën, die *een derde deel* van de Bijbel beslaan. Zou u dat kunnen verklaren? Behalve aan profetieën is ook minstens een derde deel van de Bijbel gewijd aan geschiedenis. Kunt u een verband tussen dit grote bijbelgedeelte en *behoud* uitleggen? Of gaat de Bijbel niet of nauwelijks over het onderwerp behoud?

Wat behoud is

Godsdienstige mensen spreken wel over „verlossing” of „behouden worden”, maar de meesten onder hen begrijpen vaak niet wat de Bijbel werkelijk over behoud leert, wat de

ware betekenis van het woord „behoud” is. Sommigen zeggen misschien: „Hoor eens even, ik ga niet naar de kerk; ik heb niet de pretentie godsdienstig te zijn. Waarom zou ik mij druk maken over godsdienstige termen zoals ‘zonde’, ‘behoud’, en ‘geestelijke consequenties?’”

Gaat dit onderwerp alleen godsdienstige mensen aan? Bent u daar zeker van?

Al moet de waarheid aan de Bijbel ontleend worden, toch kan een omschrijving uit een woordenboek helpen. *Webster's New Collegiate Dictionary*, bijvoorbeeld, omschrijft „behoud” als: „1. Het behoeden van de mens voor de geestelijke consequenties van de zonde; met name, verlossing van de zonde en de eeuwige verdoemenis . . . 2. Het bewaren voor vernietiging, mislukking of enig ander kwaad.”

Vervolgens moeten wij de bijbelse definitie van *zonde* leren kennen en nagaan wat volgens de Bijbel de geestelijke gevolgen daarvan zijn. Wat die ook mogen zijn, volgens *Webster's Dictionary* betekent behoud dat u voor die gevolgen wordt behoed en de Bijbel toont aan dat Webster in dit opzicht gelijk heeft. Behoud betekent tevens *bewaring*, en in die zin bevestigt de Bijbel de woordenboekdefinitie.

Waarom moeten wij voor de geestelijke *consequenties* van de zonde worden behoed? En indien wij onsterfelijke zielen zijn, waarom moeten wij dan *voor vernietiging worden bewaard*? Wat heeft dat met u van doen?

Waarom het u aangaat

De Almachtige God, die het menselijk leven, ook dat van u en mij, heeft ontworpen en geschapen en het leven onderhoudt, zegt: „Allen hebben gezondigd en derven de heerlijkheid Gods” (Rom. 3:23).

Dit betreft ook u!

Wellicht is het veel lezers niet duidelijk wat er bedoeld wordt met „de heerlijkheid Gods” die wij derven. U zult verbaasd zijn als het wordt uitgelegd.

Wat de zonde echter ook moge zijn, u hebt gezondigd, „want *allen* hebben gezondigd”. Alleen Christus is daarvan uitgezonderd. U bent er dus ook bij betrokken. En aangezien het behoud de mens bewaart voor de consequenties van de zonde (en, zoals wij zullen zien, bevestigt de Bijbel dat), is het

goed eens na te gaan wat volgens Gods Woord die consequenties zijn.

Het antwoord is helder en eenvoudig: „Het loon, dat de zonde geeft, is de dood, maar de genade, die God schenkt, is het eeuwige leven in Christus Jezus, onze Here” (Rom. 6:23).

Wellicht hebt u precies het tegendeel horen beweren en misschien ook geloofd. Maar lees het in uw eigen bijbel na! Het loon dat u uitbetaald zult krijgen voor het feit dat u gezondigd hebt is de dood. Waarom verkondigen zoveel godsdienstige mensen precies het omgekeerde van wat de Bijbel leert? Waarom zeggen zij dat het loon van de zonde eeuwig leven in de hel is?

Lees het opnieuw in uw bijbel! Enerzijds is er, als straf, de dood; anderzijds, als geschenk, het eeuwige leven. Zij zijn elkaars tegendeel. Het is óf het een óf het ander: óf de dood óf het eeuwige leven.

Laten wij hier één ding dat de Bijbel leert alvast goed duidelijk maken. Onze „werken” — onze zondige werken — leveren ons een bepaald loon op. Dat loon is niet het behoud. Het loon dat wij ermee verdienen is de dood en *niet* het behoud.

Laten wij ook het volgende punt heel duidelijk stellen: het eeuwige leven is *niet* iets dat men kan *verdienen*. Het is *Gods geschenk* dat wij via Christus ontvangen! Dat is wat de Bijbel ons heel duidelijk leert. Wij verdienen een loon, maar het enige loon dat wij volgens de Bijbel kunnen verdienen is de dood.

De Bijbel zegt heel duidelijk: „De genade, die God *schenkt*, is het eeuwige leven” (Rom. 6:23). Uit dit vers (en uit alle andere bijbelverzen die op dit onderwerp betrekking hebben) blijkt ondubbelzinnig dat wij door de genade van God het eeuwige leven, als *geschenk* van God, *ontvangen*. Het eeuwige leven is iets dat wij *van God als geschenk moeten krijgen!* Het behoud is dus in feite „het eeuwige leven” en het is een geschenk! Veel mensen weigeren te geloven dat het eeuwige leven slechts door genade en via Christus als geschenk van God kan worden verkregen. Zij beweren dat wij het eeuwige leven reeds bezitten en dat wij een „onsterfelijke ziel” hebben.

Dit is inderdaad verwonderlijk!

Het is een belangrijke kwestie! Het is de kernvraag waar alles om draait, de kern van het leven, de reden van ons bestaan! Als wij een onsterfelijke ziel hebben en het eeuwige leven reeds bezitten, dan spreekt de Bijbel niet de waarheid, wanneer hij onomwonden zegt dat het eeuwige leven een geschenk van God is. Het eeuwige leven is volgens de Bijbel het geschenk dat degenen die behouden worden via Jezus Christus van God ontvangen. Behoud is dus in feite het ontvangen van iets — het eeuwige leven — dat wij op dit moment nog niet bezitten.

Ga het na in uw bijbel.

Het is tijd dat wij ophouden mensen te geloven en na te volgen. Wij moeten onze bijbel raadplegen en God geloven!

Waarom wij hulpeloos zijn

Zegt de Bijbel ergens dat wij een „onsterfelijke ziel” hebben of zijn?

Waarom spreken godsdienstige mensen altijd over onze „onsterfelijke ziel”, over „naar de hemel gaan”, over familieleden die nu „bij de Heer” zijn en dergelijke dingen, die geacht worden te behoren tot de voornaamste geloofspunten van het christendom, zonder aan te tonen waar de Bijbel die dingen leert. Zij spreken over die geloofspunten alsof ze waar zijn. Zij brengen de mensen ertoe ze zonder meer aan te nemen, in de veronderstelling dat ze uit de Bijbel afkomstig zijn.

Wat leert de Bijbel over de ziel? Lees het met eigen ogen in uw eigen bijbel. Vertrouw niet op mijn woord! Geloof niet mij, maar God!

Ezechiël 18:4: „De ziel die zondigt, die zal sterven.” Inderdaad, het loon van de zonde is de dood, want de ziel die zondigt gaat dood.

Deze waarheid over de ziel is zo belangrijk dat God haar woordelijk laat herhalen. In Ezechiël 18:20 lezen wij opnieuw: „De ziel die zondigt, die zal sterven.” De ziel is niet onsterfelijk. De Bijbel zegt dat hij kan sterven!

Laat u niet misleiden door de uitspraak: „Ja, maar dat staat in het Oude Testament.” In het Nieuwe Testament (2 Tim. 3:15-16; *Statenvert.*) staat duidelijk geschreven: „Al de Schrift” — al wat Timotheüs vanaf zijn jeugd had gekend,

en dat was het Oude Testament — „is van God ingegeven”.

Bovendien zegt in het Nieuwe Testament Jezus Christus zelf dat wij bevreesd moeten zijn „voor Hem, die beide, *ziel* en lichaam, kan *verderven* in de hel” (Matth. 10:28). Het woord „hel” is hier de vertaling van het griekse woord *gehenna*. Het duidt op een vuur dat lichaam en ziel volledig verbrandt en doet sterven; een vuur dat niet slechts verschroeit, maar volkomen vernietigt! Over dit soort hellevuur spreekt de Bijbel en niet over hellevuur waarin men eeuwig brandt zonder ooit te verbranden. Laten wij Jezus Christus geloven, wanneer Hij zegt dat de menselijke ziel kan worden verbrand. De menselijke ziel is niet onsterfelijk!

Maar niet alleen wordt nergens in de Bijbel gesproken over een „onsterfelijke ziel”, zelfs het woord „onsterfelijk” of een equivalent daarvan komt in de Bijbel slechts sporadisch voor. In 1 Timotheüs 1:17 wordt het woord „onvergankelijk” gebruikt met betrekking tot God als onsterfelijk wezen.

Ook het woord „onsterfelijkheid” of een equivalent ervan komt in de hele Bijbel niet veel voor. In Romeinen 2:7 lezen wij dat de onvergankelijkheid iets is dat wij moeten *zoeken*. Uiteraard! Het eeuwige leven is immers het geschenk dat alleen God kan geven. Wat wij reeds bezitten, behoeven wij niet te zoeken. In 1 Korinthe 15:53 en 54 is onvergankelijkheid of onsterfelijkheid iets dat degenen die worden behouden bij de opstanding zullen „aandoen”. In 1 Timotheüs 6:16 wordt gesproken over de opgestane en verheerlijkte Christus, die, als enige van al degenen die als mens geboren zijn, onsterfelijkheid bezit. In 2 Timotheüs 1:10 lezen wij dat „onvergankelijk leven” iets is dat Jezus Christus door het evangelie „aan het licht gebracht heeft”, opdat wij het zouden kunnen ontvangen.

De Bijbel leert dus dat de ziel niet onsterfelijk, maar juist sterfelijk is en onderworpen aan de dood als straf voor de zonde.

Laten wij aan de hand hiervan eens kijken hoe het met u staat!

Allen hebben gezondigd. Dus ook u. De straf voor de zonde is de dood. U bezit geen eeuwig leven van nature. Christus zegt immers: „Wat uit het vlees geboren is, is vlees” (Joh. 3:6). U bent dus louter sterfelijk, uit stof samengesteld

vlees. U bent „uit de aarde, stoffelijk” (1 Kor. 15:47). Het leven waarmee u bent geboren is slechts een tijdelijk, chemisch bestaan. U leeft door de levensadem, door de in- en uitademing van lucht via uw longen.

U bent slechts een ademtocht verwijderd van de dood, die het einde is van het bestaan dat wij „leven” noemen. Als u geen lucht meer inademt, blijft u geen tien minuten meer in leven. Er is geen onsterfelijke ziel die u in leven en bij bewustzijn houdt. U bent een ziel (Gen. 2:7; *Statuvert.*) die heeft gezondigd en die dus zal sterven, tenzij u van de dood wordt gered door de genade van Christus.

Als uw hart ophoudt met kloppen, is er niets in u waardoor u langer dan tien minuten zou blijven leven. U bestaat door het ademen van lucht en de circulatie van bloed, en door voedsel en water. U hebt slechts een tijdelijk, chemisch bestaan. U bent als een klok die na te zijn opgewonden automatisch afloopt. U weet niet op welk tijdstip de klok tot stilstand zal komen.

U kunt uzelf buiten dit aflopende, chemische bestaan geen leven schenken. Het eeuwige leven is u niet aangeboren. Niets dat in uw vermogen ligt kan het voortbrengen, verschaffen of verdienen. Door uw eigen inspanningen kunt u het niet verkrijgen.

Wat uw eigen inspanningen, uw eigen werken, voor u hebben gedaan, is de doodstraf verdienen. En het gaat daarbij om de eeuwige dood, een straf die eeuwig duurt. Iedereen verricht „werken”, goede of kwade.

God, en alleen God, bezit onsterfelijkheid! Neem niet zonder nader onderzoek de heidense leer van „de onsterfelijkheid van de ziel” aan, maar sla 1 Timotheüs 6:16 nogmaals op en lees het daar met uw eigen ogen in uw eigen bijbel! Van allen die als mens geboren zijn, bezit uitsluitend en alleen de opgestane Christus onsterfelijkheid. God bezit onsterfelijkheid, heeft onvervreemdbaar leven in Zichzelf (Joh. 5:26). Hij heeft ook aan de Zoon, Jezus Christus, gegeven leven te hebben in Zichzelf. Alleen God kan u het eeuwige leven schenken. En Hij doet dat door Christus.

Maar hoe kunt u tot God komen? De door u begane zonden veroordelen u niet alleen tot de doodstraf, maar hebben tevens tussen u en God een complete *scheidsmuur*

geplaatst. Deze snijdt u af van iedere toegang tot God!

U kunt dit in de Bijbel nalezen: „Zie, de hand des Heren is niet te kort om te verlossen, en zijn oor niet te onmachtig om te horen; maar uw *ongerechtigheden* zijn het, die scheiding brengen tussen u en uw God, en uw zonden doen zijn aangezicht voor u verborgen zijn, zodat Hij niet hoort” (Jes. 59:1-2).

Hoe kan men God zoeken?

Hoe kunt u, met die scheidsmuur tussen God en u, dan tot God gaan om het eeuwige leven te verkrijgen?

Het antwoord van Jesaja luidt: „Zoekt de Here, terwijl Hij Zich laat vinden; roept Hem aan, terwijl Hij nabij is. *De goddeloze verlate zijn weg* en de ongerechte man zijn gedachten . . . Want mijn gedachten zijn niet uw gedachten en uw wegen zijn niet mijn wegen, luidt het woord des Heren” (Jes. 55:6-8).

En nu zoekt u God, om het eeuwige leven van Hem te verkrijgen. U bekeert u. U geeft uw eigen levenswijze op en volgt voortaan Gods weg. Maar u merkt dat er toch nog iets ontbreekt. U merkt dat u nog steeds van God bent afgesneden. De scheidsmuur is er nog steeds. Weet u hoe dat komt?

Op dit punt gekomen moeten wij stilstaan bij de betekenis van het woord ‘zonde’.

Vindt u die godsdienstige termen niet verwarrend? U hoort spreken over „zonde”, „behouden worden”, „onder de wet of onder de genade staan”, „rechtvaardiging”, „geheiligd”, „hemel”, „hel”, „predestinatie”, en nog vele andere zaken. Zijn die termen niet erg vaag, zelfs betekenisloos voor u?

Wist u dat de meeste godsdienstige mensen die al die termen bezigen vaak evenmin weten wat ze werkelijk inhouden?

Wat wordt bedoeld met zonde?

Wij zijn begonnen met het citeren van de tekst: „Allen hebben gezondigd.” We zeiden dat ook u daarbij bent inbegrepen.

Maar wat *is* zonde? Waarom wordt dat door predikanten niet op begrijpelijke wijze uitgelegd, omschreven en verduide-

lijkt? Waarom worden die godsdienstige termen veelal non-chalant, vaag en op weinig zinvolle wijze gebruikt?

Sla nu 1 Johannes 3:4 op. Wat lezen wij daar? „*De zonde is de wetsovertreding*” (Leidse vert.).

De overtreding van welke wet? Dit wordt uitgelegd in Romeinen 7:7.

„Wat zullen wij dan zeggen? Is de wet zonde? Volstrekt niet! Ja, ik zou de zonde niet hebben leren kennen, tenzij door de wet.” Met andere woorden, de wet *bepaalt* wat zonde is. Zonde is schending van de wet. Maar van welke wet? In het vervolg van ditzelfde vers lezen wij: „Immers, ook van de begeerlijkheid zou ik niet geweten hebben, indien de wet niet zeide: gij zult niet begeren.”

Hier wordt ons duidelijk verteld welke wet door de zonde wordt overtreden: de wet die zegt: „Gij zult niet begeren.” De wet waar het om gaat is dus de wet van de Tien Geboden. Het schenden van de Tien Geboden is zonde.

In vers 12 en 14 van Romeinen 7 kunt u lezen dat de wet heilig, rechtvaardig en goed is en dat het een *geestelijke* wet is, een wet bestaande uit geestelijke levensbeginselen.

De hele geestelijke wet kan worden samengevat in het woord *liefde*. Dit gebod van liefde kan worden onderverdeeld in twee hoofdgeboden: liefde jegens God en liefde jegens de naaste. Van de Tien Geboden vertellen de eerste vier ons hoe wij God moeten liefhebben en de laatste zes hoe wij onze naaste moeten liefhebben. De Bijbel als geheel werkt deze principes aan de hand van voorbeelden uit en geeft zo een compleet beeld van de juiste manier van leven.

Lees nu Romeinen 3:20: „Daarom, dat uit werken der wet geen vlees voor Hem gerechtvaardigd zal worden, want wet doet zonde kennen.”

Het houden van de wet rechtvaardigt inderdaad niemand. Wij hebben allen gezondigd. Wij kunnen de zonde die wij bedreven hebben niet rechtvaardigen; wij kunnen het loon dat wij daarmee verdiend hebben — de dood — niet uit de weg gaan door gehoorzaamheid, goedheid, werken of iets dat wij zelf kunnen verrichten.

Dit moet heel duidelijk zijn. De meeste vrouwen hebben in hun handtas een spiegelkje. Stel dat een vrouw haar spiegelkje pakt, erin kijkt en een vuiltje op haar gezicht ontdekt.

Zal zij dan proberen het vuil weg te werken met dat spiegel-tje? Natuurlijk niet. Door in de spiegel te kijken wordt het aanwezige vuiltje immers niet weggewist. Waarom niet? Omdat de spiegel alleen de *kennis* verschaft van het feit dat er een vuiltje is!

Gods wet is Gods geestelijke spiegel. De Bijbel zegt dat heel duidelijk (Jak. 1:22-25). U kijkt in Gods spiegel, de wet. Deze toont u het geestelijke vuil in uw hart. Als u Gods Woord, dat onderricht, weerlegt en verbetert (2 Tim. 3:16), wel *hoort*, maar vervolgens niets doet aan het geestelijke vuil dat erdoor aan het licht wordt gebracht, lijkt u op iemand die zijn gezicht in een spiegel bekijkt, het vuil daarop ziet — er kennis van neemt — en daarna vergeet hoe vuil hij is, zonder er iets aan te doen.

Gods wet is de geestelijke spiegel. Wie vanaf vandaag tracht niet nog vuiler te worden, wast het reeds aanwezige vuil daarmee niet weg. Dat is de reden „dat uit werken der wet geen vlees voor Hem gerechtvaardigd zal worden, want wet doet zonde *kennen*” (Rom. 3:20). Dit spreekt voor zich!

Zonde is „wetsovertreding”. Paulus zou niet hebben *geweten* dat begeren zonde is, als de wet niet had gezegd: „Gij zult niet begeren.” De functie van de wet is ons te vertellen wat zonde is. Niet ons te reinigen van zonden die gisteren zijn begaan of de straf uit te wissen van zonden van verleden jaar.

Van een wet kan geen sprake zijn, als op schending ervan geen *straf* staat. „Waar echter geen wet is, is ook geen overtreiding” (Rom. 4:15) en dan is er ook geen straf of bestraffing. Als het loon — de straf — van de zonde de dood is, de doodstraf, dan is er sprake van een wet. Wordt er geen wet geschonden, dan is er geen overtreiding en geen straf — en dan hebben wij geen Verlosser, geen redding *van* straf nodig.

Waar komt de wet vandaan? God geeft het antwoord ook hier via Jakobus: „Eén is wetgever” (Jak. 4:12). En dat is God. God heeft vele wetten in werking gesteld, o.a. natuurkundige en chemische wetten. De grote wet van *liefde* evenwel is een *geestelijke* wet. Het is de weg van vrede, van geluk en van de juiste omgang met God en de naaste. Het is een onontkoombare, *levende* wet, even werkzaam en even vast als de wetten van de zwaartekracht en de traagheid. Deze wet

schenden is afwijken van de weg van vrede, geluk, veiligheid en overvloed en daarmee de tegengestelde richting volgen: de weg van wedijver, vrees, bezorgdheid, verdriet, lijden en de dood. Het uiteindelijke loon dat u op die weg te wachten staat is de dood!

Het loon van de zonde is weliswaar de dood, maar wij hebben nog hoop! Het geschenk dat God ons wil geven is het eeuwige leven.

Wat is dus uw situatie? Het eeuwige leven kan alleen van God worden verkregen. En dus zoekt u, zoals eerder gezegd, God. U ziet uzelf echter geplaatst voor een geweldige ondoordringbare muur: de zonden die u hebt begaan. Zolang die niet zijn *gerechtvaardigd*, hebt u geen toegang tot God. In het citaat uit Jesaja 55:6-8 lezen wij reeds dat de zondaar die God wil zoeken, zijn eigen weg moet verlaten en Gods weg moet volgen. Gods wet is Gods weg; en de zonde, de overtreding van Gods wet — opstandigheid en ongehoorzaamheid — is uw weg.

En nu verlaat u uw weg en ziet u af van de zonde en het overtreden van Gods wet. U ziet af van schending van Gods wet door aan Gods wet te gehoorzamen, of dat althans te proberen en daar uw uiterste best voor te doen.

Houden van de wet rechtvaardigt niet

Wat merkt u echter? U bent nog steeds van God afgesneden!

Zoals we zullen zien, kunt u als vleeselijk gezinde mens een geestelijke wet niet werkelijk houden. En zelfs als dat wel het geval was, zou uw gehoorzaamheid van nu slechts zijn wat nu van u wordt geëist. Vroegere wetsschendingen worden er niet door goedge maakt. De straf daarvoor hangt u nog steeds boven het hoofd. Zoals wij gezien hebben, zal door zich *nu* aan de wet te houden geen vlees worden *gerechtvaardigd* voor eerdere wetsovertredingen. Iemand die is veroordeeld voor een moord die hij de vorige maand heeft begaan, kan zijn vonnis niet ongedaan maken door zich deze maand aan de wet te houden.

Dit is de leer van de Bijbel! Houd dit goed voor ogen. Alle goede werken ter wereld, alle wetsbetrachting, kunnen uw schuld uit het verleden niet rechtvaardigen.

In welke situatie bevindt u zich dus nu? U bent nu onderworpen, gehoorzaam, aan Gods wet. Is dat nodig? Zeer zeker! Wordt u erdoor gerechtvaardigd? Absoluut niet! Wat is dus uw situatie? U hebt uw eigen weg, de zonde, verlaten; u hebt u tot Gods weg gekeerd, bent Gods wet gaan volgen.

En toch bent u nog steeds van God afgesneden. Uw werken, uw wetsbetrachting, ofschoon beslist vereist, hebben uw zonden uit het verleden niet gerechtvaardigd, hebben u niet met God verzoend.

Na dit alles, na het opgeven van de zonde, het inslaan van Gods weg, zoals door God geboden is, na het onderhouden van Gods wet, hangt die *doodstraf* voor uw zonden uit het verleden u nog steeds boven het hoofd. De straf is nog steeds de dood, en het is bovendien een *eeuwige* straf, de *eeuwige* dood! Dat leert de Bijbel! De Bijbel spreekt over een eeuwig straf. Die straf is volgens de Bijbel echter niet een eeuwig *leven* van eindeloze foltering in een hellevuur. Het is geen eeuwig bestraffing, maar een eeuwig *straf*. Het is de dood voor alle eeuwigheid. Het geschenk dat God ons wil geven daarentegen is het leven voor alle eeuwigheid!

De Bijbel zegt dat de straf de *tweede* — de eeuwig — dood is. Het is de mensen beschikt eenmaal te sterven, maar daarna komt het oordeel (Hebr. 9:27). Hoe? Zoals in Adam allen, zondaars en heiligen, sterven, zo zullen in Christus allen, diezelfde zondaars en heiligen, die de eerste dood sterven, levend gemaakt worden (1 Kor. 15:22). Hoe? Door een opstanding (Joh. 5:28-29). Er zal een opstanding plaatsvinden van rechtvaardigen en van onrechtvaardigen, een opstanding zowel van wie het goede als van wie het kwade gedaan hebben. De onverbeterlijke onrechtvaardigen zullen uiteindelijk belanden in een hellevuur dat hen zal verbranden tot as onder de voeten van degenen die behouden worden (2 Petr. 3:10; Openb. 20:14-15; Mal. 4:1, 3). Lees het in uw bijbel en geloof wat u daarin leest.

Wat is dus uw situatie? Ondanks het houden van de Geboden, hetgeen God — vergis u daarin niet — van u eist, bent u eigenlijk nog steeds hulpeloos. U kunt uzelf geen eeuwig leven schenken. U bent tot sterven gedoemd en door uw zonden uit het verleden bent u nog steeds afgesneden van God die, als enige, eeuwig leven kan schenken.

U bent inderdaad nog steeds hulpeloos.

Maar ook al is dit het geval, toch hebt u een juiste start gemaakt.

Hoe u contact kunt krijgen

Nu u deze juiste start gemaakt hebt, is er een manier om met God, die het eeuwige leven kan schenken, contact te krijgen. God heeft deze wereld van zondaars, die van Hem afgesneden is, zo liefgehad dat Hij zijn enig geboren Zoon heeft gegeven. Bedenk dat God het eeuwige leven schenkt door Christus!

Let op Romeinen 5:6: „Zo zeker als Christus, toen wij nog zwak waren, te zijner tijd voor goddelozen is gestorven.”

Jezus Christus heeft Gods wet nooit overtreden. In Johannes 15:10 zegt Hij dat Hij de geboden van zijn Vader heeft bewaard. Hij zegt tevens dat Hij ons daarmee een voorbeeld heeft gegeven dat wij dienen na te volgen. Hij heeft zich de doodstraf nooit op de hals gehaald. Hij heeft zich nooit van God afgesneden. Toen Hij vrijwillig de doodstraf onderging, was dat niet voor enige zonde van Hemzelf, want Hij had geen enkele zonde bedreven. Hij gaf zijn leven voor u! Hij onderging de straf die u verdient in uw plaats!

Het leven dat Hij gaf was het leven van *de Schepper* van ons allen. God heeft immers alles door Jezus Christus geschapen (Ef. 3:9; *Statenvert.*). Alles, met inbegrip van alle mensen, is door Hem gemaakt (Joh. 1:1-3). Het leven dat Hij aan het kruis heeft gegeven was dan ook belangrijker dan alle andere mensenlevens samen! Dat leven is ook ten behoeve van u gegeven en daarmee is de straf voor uw zonden betaald!

Nu verder in Romeinen 5:8-10: „God echter bewijst zijn liefde jegens ons, doordat Christus, toen wij nog zondaren waren, voor ons gestorven is. Veel meer zullen wij derhalve, *thans* door zijn bloed *gerechtvaardigd* . . .”

Let wel: „*Thans* . . . gerechtvaardigd.” Hoe?

Door onze werken, door de van ons geëiste gehoorzaamheid aan Gods wet? Nee! Door het bloed van Christus! Als u tot bekering bent gekomen en Jezus Christus als uw persoonlijke Verlosser erkent, bent u nu reeds gerechtvaardigd!

Maar juist dit is het punt waarop zovelen struikelen. Zij begrijpen de bijbelse termen eenvoudig niet. „Gerechtvaar-

digd" verwijst niet naar de toekomst, maar heeft uitsluitend betrekking op uw schuldige verleden. De term „gerechtvaardigd" betekent niet definitief, voor eeuwig „behouden", zoals wij zo dadelijk zullen zien. Hij slaat niet op de *gift* van het *leven*, maar op de gift die bestaat uit de kwijtschelding van zonden uit het verleden. „Gerechtvaardigd" betekent dat de straf voor uw zonden *uit het verleden* volledig voor u is vergolden, door Christus!

De wet stond boven u, eiste uw leven. U stond eronder. Maar in plaats van uw leven heeft de wet het leven van Christus als vergelding aanvaard. De straf is ingelost! U staat daardoor niet langer *onder* de wet. De wet kan uw leven niet meer opeisen. U staat nu onder de genade, de onverdiende vergeving. U wordt vrijgesteld van de straf, aangezien Jezus Christus die voor u heeft ondergaan. Dit zijn geen werken van u, het is Christus' offer. U bent nu vrijgekocht, gerechtvaardigd. Van uw lei is een zondig verleden weggewist. Met andere woorden, de scheidsmuur tussen God en u is weggehaald! Door het offer van Christus krijgt u van nu af aan contact met God, wordt u met God verzoend!

Behouden door zijn dood?

Nu verder: „Veel meer zullen wij derhalve, thans door zijn bloed gerechtvaardigd, door Hem behouden worden . . ."

Merk op dat wij al gerechtvaardigd zijn. Niet door onze werken, maar door Christus' bloed. Met het verleden is afge-rekend; de straf is ingelost; het contact met God is gemaakt. Zijn wij echter ook al behouden?

Kijkt u eens goed! Er staat: „*Zullen* wij behouden *worden*" en *niet* dat wij nu reeds behouden zijn.

Verder met vers 10:

„Want als wij, toen wij vijanden waren, met God verzoend zijn door de dood zijns Zoons . . ." Ook hier staat weer dat wij nu reeds verzoend *zijn*. Niet door onze werken, maar door Christus' dood. Wanneer u zich werkelijk bekeert, uw eigen weg opgeeft, God zoekt, Christus als uw Verlosser erkent en zijn dood als zoenoffer voor de door u begane zonden aanvaardt, dan bent u nu met God verzoend. Er staat hier dan ook letterlijk, in de voltooide tijd, dat wij door de dood van zijn Zoon met God verzoend zijn.

Wat is door Jezus' dood tot stand gebracht? De *straf* werd voldaan, waardoor onze schuld *uit het verleden* is weg-gewist, waardoor wij gerechtvaardigd zijn, verzoend met God. Heeft Jezus' dood ook ons uiteindelijke en volledige *behoud* tot stand gebracht? Laten wij goed lezen wat de Bijbel hierover zegt!

Vers 10 vervolgt met de woorden: „zullen wij veel meer, nu wij verzoend zijn, behouden worden, doordat Hij leeft.”

Gelooft u wat er in uw eigen bijbel staat?

Door Christus' dood zijn wij reeds met God verzoend, maar wij „*zullen* [in de toekomst] *behouden worden*.” Wij zijn nu nog niet voor eeuwig behouden, maar wij zullen in de toekomst behouden worden.

Welnu, hoe zullen wij in de toekomst worden behouden? Door de dood van Christus? Nee! Laten wij goed lezen: wij zullen „behouden worden, *doordat Hij leeft*”!

God heeft Christus, nadat Hij gestorven was, weer tot leven gewekt. Wij worden eeuwig behouden door Christus' opstanding, door Christus' leven. Wij hebben een *levende* Verlosser! Lees 1 Korinthe 15:14-23.

Wat wordt bedoeld met „onder de wet”?

En hoe is uw situatie nu? U maakt vorderingen. U hebt nu werkelijk hoop. U hebt u bekeerd, u hebt God gezocht, uw eigen weg opgegeven en u volgt inmiddels Gods weg, die in Gods wet en overal in Gods Woord staat beschreven. U hebt Jezus Christus als uw persoonlijke Verlosser erkend en zijn bloed, dat ter vergeving van onze zonden vergoten werd, aanvaard. U bent nu met God verzoend. U bent gerechtvaardigd, uw schuldige verleden is u vergeven. U valt niet meer onder de straf van de wet die u had geschonden. U bent gevrijwaard van de doodstraf die u voor uw zonden uit het verleden had verdiend. U bent echter nog steeds sterfelijk, nog steeds niet voor eeuwig behouden. U kunt nog steeds zondigen en daardoor opnieuw onder de doodstraf vallen.

En nu lezen wij de vraag: „Wat zullen wij dan zeggen? Mogen wij bij de zonde blijven, opdat de genade toeneme?” (Rom. 6:1.) U staat nu onder de genade, de onverdiende vergeving!

U verdiende de dood. Vergeving, de kwijtschelding van de

doodstraf, hebt u niet verdiend. U hebt die door genade door middel van Jezus Christus ontvangen.

Mag u dan nu in de zonde blijven voortleven, d.w.z. doorgaan met de wet te overtreden? Het antwoord is: „Volstrekt niet!” (Rom. 6:2.)

U stond onder de wet, toen de wet over u heerste en haar straf opeiste. Doordat Christus de straf voor uw zonden heeft ondergaan en aan de eisen van de wet heeft voldaan, valt u niet langer onder de wet, maar onder de genade. Betekent dat nu ook dat u niet langer onder de verplichting valt aan de wet te *gehoorzamen*? Staat het u nu vrij te zondigen, de wet te overtreden? Houd in gedachten dat zonde wetsovertreding is.

We lezen vervolgens: „Wat dan? Zullen wij zondigen” — en dus, volgens de bijbelse definitie, de wet schenden — „omdat wij niet onder de wet, maar onder de genade zijn? Volstrekt niet! Weet gij niet, dat gij hem, in wiens dienst gij u stelt als slaven ter gehoorzaamheid, ook moet *gehoorzamen* als slaven, hetzij dan van de zonde” — door de wet te schenden — „tot de *dood* [de doodstraf voor ongehoorzaamheid aan Gods wet], hetzij van de *gehoorzaamheid* tot gerechtigheid?” (Rom. 6:15-16.)

Dat is het antwoord. Wij moeten niet opnieuw ingaan tegen Gods onverbiddelijke wet van liefde, de rechtvaardige levenswijze van God. Doen wij dat wel, dan vallen wij opnieuw onder de wet, worden wij automatisch opnieuw ter dood veroordeeld! Wanneer u, door Gods genade, vergeving van zonden ontvangt, is dat alleen voor de zonden die reeds begaan zijn. U kunt niet al bij voorbaat vergeving krijgen voor alle wetteloosheid die u in de toekomst zou willen bedrijven.

Lees het in de Bijbel: „En [wij] worden *om niet gerechtvaardigd, uit Zijn genade*, door de verlossing, die in Christus Jezus is, Welken God voorgesteld heeft tot een verzoening, *door het geloof in Zijn bloed*, tot een betoning van Zijn rechtvaardigheid, *door de vergeving der zonden, die te voren geschied zijn* onder de verdraagzaamheid Gods” (Rom. 3:24-25; *Statenvert.*).

Wij zijn alleen gerechtvaardigd voor de zonden uit het verleden. Wij ontvangen uitsluitend vergeving voor de zonden die reeds begaan zijn. Wij krijgen geen vrijbrief om de wet ook

in de toekomst te schenden.

Waarom leren sommige godsdienstige mensen dan toch dat christenen de wet kunnen blijven schenden? Waarom beweren zij dat genade vrijheid tot ongehoorzaamheid aan Gods wet betekent? Geen wonder dat God het noodzakelijk vond ons door middel van Judas te vermanen ernstig te strijden voor het geloof dat eenmaal door Jezus Christus aan de heiligen is overgeleverd, want, zoals u in Judas 3-4 kunt lezen, er zijn zekere mensen binnengeslopen die om te misleiden genade in losbandigheid veranderen!

Zou een machthebber iemand die wegens moord is veroordeeld gratie verlenen om hem met moorden te laten doorgaan? Gods barmhartige vergeving — zijn genade — wordt ons geschonken omdat wij berouw hebben en ons juist oprecht willen afkeren van onze levenswijze waarmee wij Gods wetten schonden. Als wij bereid zijn, van nu af aan, rechtvaardig en gelukkig te leven, zoals wij vanaf het begin hadden behoren te doen, dan is de barmhartige en liefdevolle God bereid ons zijn Zoon Jezus Christus te schenken, die op zijn beurt bereid was zijn leven te geven om ons zondige verleden te vereffenen, opdat wij een schone lei zouden hebben, en die ons door zijn barmhartigheid en genade de mogelijkheid schenkt tot een nieuwe en frisse start.

Van nu af aan moeten wij dus gehoorzamen, tot gerechtigheid (Rom. 6:16).

Hoe het eeuwige leven te ontvangen

Maar op eigen kracht kunt u aan Gods wet, die geestelijk is, niet werkelijk geestelijk gehoorzamen. God, die ons van de straf voor onze zonden van het verleden heeft gered, zal ons van nu af aan ook moeten behoeden voor de gewoonte van het zondigen. Dit is het tweede aspect van het behoud.

Laten wij trachten dit goed te begrijpen!

Veel godsdienstige mensen, onder wie veel predikanten, zullen u vertellen dat het „*onmogelijk* is de wet te houden”. Vertellen zij de waarheid? Wat zegt de Bijbel daarover? Over de ouders van Johannes de Doper lezen wij: „Zij waren beiden rechtvaardig voor God en leefden naar alle geboden en eisen des Heren, onberispelijk” (Lukas 1:6).

Waarom zou Christus gezegd hebben: „Indien gij het *leven* wilt binnengaan, onderhoud de geboden” (Matth. 19:17), als het onderhouden van de geboden onmogelijk was? Over wie beweert „de Heer te kennen” en niettemin leert dat wij de geboden niet hoeven te onderhouden, zegt de Bijbel: „Wie zegt: Ik ken Hem, en zijn geboden niet bewaart, is een *leugenaar* en in die is de waarheid niet” (1 Joh. 2:4).

Desalniettemin kunnen wij uit onszelf de wet niet onderhouden in geestelijke zin. Dit is geen tegenstrijdigheid. Wij kunnen van de wet wel de letter, maar niet de geest onderhouden.

Laten wij dit verduidelijken en u tegelijkertijd uitleggen hoe u het eeuwige leven, d.w.z. behoud, kunt ontvangen.

Terug naar u. U hebt nu contact gekregen met God. U bent sterfelijk, u bezit slechts een tijdelijk, chemisch bestaan. Alleen Gods leven is eeuwig. Leven kan uitsluitend uit leven, niet uit dood, voortkomen. Christus' dood heeft de straf voor uw schuldige verleden betaald en u daarvan gered, heeft u met God verzoend, u directe toegang tot God gegeven. Christus' dood heeft u echter niet het eeuwige leven gegeven, heeft u niet voor eeuwig behouden. Wat nu?

Jezus Christus zei dat Hij ten behoeve van ons sterfelijke mensen naar de troon van de Vader in de hemel moest gaan (Joh. 16:7) teneinde ons de heilige Geest van God te zenden. Dit kon alleen geschieden door de opgestane, levende Christus. Na zijn opstanding is Jezus dan ook opgevaren naar de troon van God die het gehele universum bestuurt (Hand. 1:9; Openb. 3:21). Tien dagen later, op de dag van het jaarlijkse Pinksterfeest, kwam de heilige Geest *in* het hart en verstand van al degenen die werkelijk berouw hadden van hun opstandigheid jegens God en zijn levenswijze en die met God waren verzoend, toegang hadden gekregen tot God, door het geloof in Christus' bloed, dat ter vergeving van de begane zonden was vergoten (Hand. 2:1-4).

Deze eerste discipelen ontvingen Gods Geest door het werk van de opgestane, verheerlijkte en *levende* Christus. De Geest van de Vader is tevens de Geest van Christus. Het was dus in feite de levende Christus Zelf, die in hen kwam, niet persoonlijk, maar *geestelijk*! Christus is de *levende* Verlosser die zijn werk van behoud *van binnenuit* verricht.

Laten wij nu het verband met u leggen.

Indien Gods heilige Geest werkelijk in u woont, zal God, die Christus uit de dood heeft opgewekt, ook uw lichaam onsterfelijk maken door zijn Geest die in u woont (Rom. 8:11). Maar (vers 9) als zijn Geest niet werkelijk in u woont, bent u geen christen, bij hoeveel kerken u zich ook aansluit!

Gods heilige Geest is Gods *leven*. Deze Geest schenkt u het leven van God! Hij schenkt u nog meer, zoals wij zullen zien.

God maakt zichzelf niets wijs

God schenkt u nog iets: de heilige Geest is tevens goddelijke, geestelijke liefde, de liefde van God die in u stroomt vanuit de Almachtige God, door de levende Christus (Rom. 5:5). Jezus heeft uitgelegd dat wij tot Hem moeten komen en van zijn Geest als van stromend water moeten drinken; en dat diezelfde heilige Geest uit ons binnenste zal vloeien als een rivier van levend water (Joh. 7:37-39). Laten wij dat alles nu op eenvoudige en duidelijke wijze formuleren.

Gods wet is een wet van liefde: liefde tot God in eerbied, aanbedding en gehoorzaamheid; en liefde tot de naaste in dienstbaarheid, vriendelijkheid en bereidheid tot delen. Er is liefde nodig om de wet te vervullen, uit te voeren. U kunt dat lezen in Romeinen 13:10.

In Romeinen 7:14 evenwel hebben we gelezen dat deze wet een *geestelijke* wet is. De wetenschap kent alleen fysieke wetten, de natuurwetten. Wij mensen zijn sterfelijke, fysieke wezens en ons is uitsluitend een vermogen tot fysieke liefde aangeboren: liefde van ouders tot kinderen, liefde tussen man en vrouw en ook liefde voor familieleden, vrienden, burenen. Bovendien worden wij geboren met een vermogen tot afgunst, naijver, haat.

Maar de geestelijke wet kan alleen worden vervuld, uitgevoerd, geestelijk onderhouden en gehoorzaamd, door geestelijke liefde. Dit soort liefde is u als mens niet aangeboren. Van nature beschikt u niet over het soort liefde dat vereist is om Gods zo belangrijke geestelijke wet werkelijk na te leven.

Om dat soort liefde te ontvangen moet u naar God gaan. Het is een liefde die Hij u schenkt via de levende Christus. Het is zijn eigen liefde. Een liefde die rechtstreeks van Hem

uitgaat.

Ware gerechtigheid is het houden van „al uw [Gods] geboden” (Ps. 119:172). Het is het uitvoeren van Gods geestelijke wet door de geestelijke liefde die alleen God kan schenken.

U drinkt die van Hem in, wanneer het contact eenmaal tot stand is gebracht. Die liefde stroomt dan weer uit u als een rivier van levend water. Water in een rivier stroomt in een bepaalde richting, geleid door de rivierbedding. Gods wet is de bedding die de richting of uitdrukkingswijze van die stroom van goddelijke liefde bepaalt. Gods wet is de weg die leidt tot volmaakt goddelijk karakter, het karakter van God zelf.

De geest die God u schenkt, zijn leven, zijn behoud, is dan ook tevens Gods eigen liefde die Gods gerechtigheid schenkt. U bent het niet langer alleen, die uit eigen kracht „de geboden onderhoudt”; geestelijk gesproken is het de levende Christus *in* u, die u behoudt, die de Geboden van zijn Vader onderhoudt, met dezelfde goddelijke liefde als toen Hij hier als mens op aarde was.

Kunt u u dus beroemen op uw eigen gerechtigheid? Nee, het is niet uw gerechtigheid, maar die van God! Als Christus, door zijn genade, uw zondige verleden heeft uitgewist, u van de doodstraf heeft gered, u toegang tot God heeft gegeven en u nu redt van de gewoonte van het zondigen door de geestelijke liefde die de wet onderhoudt in u uit te storten en door u heen te doen stromen, dan is dat niet uw, maar Gods gerechtigheid.

Evenmin zijn het uw „werken”. Het is niet iets dat u verdient!

God maakt zichzelf niets wijs. Sommige geestelijke leiders beweren dat Christus, toen Hij op aarde was, *in onze plaats* een rechtvaardig leven heeft geleid; en dat God, omdat wij „de wet niet kunnen houden”, Christus' rechtvaardigheid van 19 eeuwen geleden aan ons „toeschrijft”, dat God zich dus als het ware wijsmaakt dat wij rechtvaardig zijn, terwijl ons intussen de vrijheid wordt gelaten nog steeds als een geestelijke misdadiger zijn wet te schenden!

God schrijft ons niet iets toe wat wij niet bezitten. Integendeel, de levende Christus maakt ons door zijn kracht

rechtvaardig! Hij schenkt ons de kracht om werkelijk rechtvaardig te worden. Het is *zijn* werk. Hij redt ons, behoudt ons door in ons te leven!

Waarom nu niet naar de hemel?

En nu opnieuw terug naar u! Wat is uw situatie nu?

Er staan u allereerst twee dingen te doen. Op die Pinksterdag na Christus' hemelvaart werden velen die zich, tijdens het proces tegen Christus door Pilatus, hadden geschaard achter de menigte die opgeroepen had tot Christus' kruisiging, door gewetensnood gekweld, toen zij de geïnspireerde toespraak van Petrus hoorden. Zij riepen uit: „Wat moeten wij doen?” Ook zij waren machteloos.

„*Bekeert u en een ieder van u late zich dopen op de naam van Jezus Christus, tot vergeving van uw zonden, en gij zult de gave des heiligen Geestes ontvangen*”, luidde het geïnspireerde antwoord (Hand. 2:38).

Let op de twee dingen die u te doen staan:

1) U moet *u bekeren*, d.w.z. u afkeren van uw eigen weg om Gods weg — zijn wet — te volgen. Wij bekeren ons van onze zonden. Zonde is de overtreding van de geestelijke wet. God Zelf schenkt ons de mogelijkheid tot bekering als wij ons aan Hem onderwerpen en Hem zoeken (Rom. 2:4; 2 Tim. 2:25).

2) U moet *u laten dopen*. De Ethiopische kamerheer vroeg bij het bereiken van een water aan Filippus wat ertegen was, dat hij gedoopt zou worden. „Indien gij van ganser harte gelooft, is het geoorloofd”, was de voorwaarde die Filippus stelde (Hand. 8:36-37). Berouw en bekering zijn gericht op God, want de wet is afkomstig van God, maar geloof is gericht op Jezus Christus (Hand. 20:21). De doop is *door God geboden* om uitdrukking te geven aan ons geloof in het offer van Christus als zoenoffer voor onze zonden. (Schrijf om ons gratis boekje *De betekenis van de waterdoop*.)

3) U zult daarna *de heilige Geest ontvangen*.

De heilige Geest is Gods *geschenk*, de voorwaardelijke aanwezigheid van eeuwig leven.

En als u nu Gods weg — de weg waarlangs de heilige Geest u leidt — trouw volgt, bent u als kind van God verwekt! „Want allen, die *door de Geest Gods geleid worden*, zijn

zonen Gods" (Rom. 8:14).

„Geliefden, nu zijn wij kinderen Gods en het is *nog niet* geopenbaard, *wat wij zijn zullen*; maar wij weten, dat, als Hij [Christus] zal geopenbaard zijn, wij Hem gelijk zullen wezen; want wij zullen Hem zien, gelijk Hij is" (1 Joh. 3:2).

Neem dit goed in u op! U bent nu bekeerd, een ander mens geworden, want Gods Geest (Ef. 4:23) brengt een vernieuwing van uw denken teweeg. Uw levensopvatting en levensrichting zijn volkomen anders geworden. Gods Geest is Gods eigen leven dat aan u geschonken wordt! U bent nu een door God *verwekt* kind en u wordt behouden door Christus die in u leeft.

Wat u zult worden is echter nog niet zichtbaar. In de genoemde bijbelpassage lezen wij niet „*waarheen* wij zullen gaan" of „*waar* wij zullen zijn". Er wordt gesproken over een toestand, niet over een plaats. Er staat: „*wat* wij zijn zullen"! Behoud heeft te maken met wat wij zullen worden, niet met waar wij heen gaan. Het is Gods doel ons te veranderen: ons slechte karakter te veranderen in zijn eigen volmaakte karakter. Gods doel is niet ons een andere verblijfplaats te geven!

U bent nu reeds een door God verwekt kind en u mag God nu Vader noemen. Maar alleen zolang u zich door Gods Geest laat leiden! En niet langer (Hebr. 10:26-27).

Er zijn nog een paar „maren" aan verbonden. U moet geestelijk nog *groeien* (2 Petr. 3:18). Aan „wie overwint" zal Christus toestaan met Hem te zitten op zijn troon, wanneer Hij op aarde terugkeert (Openb. 3:21). Als u overwint, d.w.z. uw eigen zinnelijke natuur, de wereld en de duivel onderwerpt, en Christus' werken doet (niet uw eigen werken, maar die van Christus, door zijn Geest die in u woont), dan zult u, in de gelukkige wereld van morgen, met Hem regeren en alle volken besturen!

Een werkelijk christelijk leven is een leven van overwinnen en van geestelijke groei. Het is het enige, werkelijk gelukkige en overvloedige leven, hier en nu! Wij moeten volharden en standvastig blijven, want het is degene die volhardt tot het einde, die behouden *zal worden*. U kunt dit in uw eigen bijbel nalezen (Matth. 10:22; 24:13; Markus 4:17; Joh. 6:27; 1 Kor. 9:24-27; Hebr. 10:26-27).

En nu tenslotte weer naar u terug! U bent bekeerd. Uw

denken, uw opvattingen, uw houding en levenswijze zijn veranderd. U bent verwekt als kind van God en in u is nu eeuwig leven aanwezig — zolang u u door Gods Geest langs Gods weg laat *leiden*, zolang u in contact en gemeenschap met God blijft (1 Joh. 1:3). Dit alles is u door Gods genade geschonken; het is niet iets dat u door uw eigen werken hebt verdiend. Als u nu blijft overwinnen en geestelijk blijft groeien — door de kracht die u van God ontvangt — zult u het Koninkrijk van God beërven, onsterfelijk gemaakt worden en eeuwig leven in vreugde en geluk! Dit is het definitieve, eeuwige behoud.

Samenvatting

Zoals wij gezien hebben, heeft het woord 'behoud' twee betekenissen: 1) het behoeden van de mens voor de geestelijke gevolgen van de zonde, en 2) het bewaren voor vernietiging, mislukking of enig ander kwaad.

Behoud omvat dus twee dingen: 1) het behoeden van de mens voor de *doodstraf* die hij zich door te zondigen op de hals heeft gehaald; en 2) levensbehoud — aangezien de mens geen eeuwig leven bezit, kan zijn leven uitsluitend behouden worden als God hem de gave van het eeuwige leven geeft door een opstanding of een verandering van sterfelijk in onsterfelijk.

In feite spreekt de Bijbel over behoud als iets dat zich op *drie* manieren, of preciezer nog, als een proces dat zich in drie *fasen* voltrekt.

Jezus heeft ons reeds (voltooide tijd) *door zijn bloed behoed voor*, gered van, de doodstraf, door in onze plaats zelf de doodstraf te ondergaan: Hij heeft „naar zijn ontferming *ons gered* . . . opdat *wij, gerechtvaardigd* door zijn genade, erfgenamen zouden worden . . .” (Titus 3:5, 7). In deze passage wordt gezegd dat wij zijn gered van de straf voor onze zonden uit het verleden, dat wij zijn *gerechtvaardigd*, en dat wij, nadat wij Gods heilige Geest ontvangen hebben, *erfgenamen* van God zijn geworden. Merk op dat (in vers 7) gesproken wordt over rechtvaardiging van reeds begane zonden en over de status van erfgenaam in de zin van erfgerechtigde, d.w.z. iemand die nog niet daadwerkelijk geërfd heeft.

In 2 Korinthe 2:15 wordt vervolgens gesproken over hen „die gered worden”, tegenwoordige tijd.

Om dit te verduidelijken moet gelet worden op de totale betekenis van deze passage: „Want wij zijn voor God een [zoete] geur van Christus onder hen, die [in de tegenwoordige tijd] gered worden, en onder hen, die [in de tegenwoordige tijd] verloren gaan.” Wij christenen zijn als een zoete parfum of welriekende geur voor sommige anderen. Als wij dat waren voor degenen die, zoals sommigen beweren, al behouden zijn (voltooide tijd dus), dan zouden wij dat ook zijn voor degenen die reeds verloren zijn gegaan (voltooide tijd). Degenen die al verloren zijn gegaan ruiken echter niets meer. Dit vers gaat over *levende* mensen. Als degenen die „verloren gaan” alleen nog maar naar hun ondergang *op weg zijn* (dus nog niet verloren zijn), dan zijn ook degenen die „behouden” worden nog *op weg* naar hun uiteindelijke behoud. En dat is de juiste betekenis van de oorspronkelijke griekse tekst.

Zeer veel bijbelpassages spreken vervolgens over het *toekomstige* behoud, het behoud van degenen die (toekomstige tijd) „zullen worden” behouden. De meeste passages waarin het tijdstip van het behoud ter sprake komt, zoals Openbaring 12:10, impliceren dat dit bij de komst van Christus zal zijn.

Wat ons geestelijk behoud betreft is de straf die wij verdiend hebben voor ons voldaan door het bloed — de dood — van Christus. Het bloed van Christus behoedt ons voor de vernietiging, d.w.z. voor de tweede dood. Het voorkomt dat wij de straf moeten ondergaan — op voorwaarde dat wij ons bekeren en in geloof Jezus als onze persoonlijke Verlosser aanvaarden en Hem geloven (lees Romeinen 5:8-10).

Gods geschenk, het eeuwige leven, ontvangen wij echter door het *leven* van Christus (vers 10), door het feit dat Christus is opgestaan en leeft, niet door zijn dood. Met zijn dood heeft Hij de straf voor de door ons begane zonden, waardoor wij van God waren afgesneden, *in onze plaats* ondergaan. Wanneer wij in berouw en geloof Jezus' offer aanvaarden, zijn wij niet langer van God afgesneden, maar met Hem verzoend. De band of het contact met God wordt tot stand gebracht, zodat God door het *leven* van zijn Zoon ons nu zijn heilige Geest kan geven en ten tijde van de opstanding, bij Christus' wederkomst, het eeuwige leven. Hierdoor wordt ons bestaan uiteindelijk voor eeuwig *be-*

waard.

Daarom zegt de Bijbel: „Wie volhardt tot het einde, die zal behouden worden” (Matth. 24:13 enz.).

Wij zijn reeds gered van de doodstraf — de eeuwige dood — voor de zonden die wij hebben begaan, wanneer wij ons bekeren en in Christus geloven, *zolang* wij niet opnieuw zondigen! En wij zullen zeker opnieuw zondigen! Maar, indien en wanneer wij struikelen en opnieuw zondigen, zullen wij, als wij daarvan *berouw* hebben, als wij ons ervan bekeren, *opnieuw* vergeving krijgen. Steeds *opnieuw!* Dat wil zeggen, zolang wij ons van harte *onderwerpen* aan God, zolang wij geloven in Christus en zolang Gods Geest in ons woont.

De drie vormen of fasen van het behoud zijn dus: 1) „rechtvaardiging”, d.w.z. vergeving van zonden uit het verleden (Rom. 3:24-25), doordat Jezus de straf voor ons gedragen heeft en ons zodoende heeft gerechtvaardigd of gerehabiliteerd; 2) „heiliging” (Grieks: *hagiasmos*), in de zin van apartzetten of *reserveren* voor een heilig gebruik of doel, hetgeen een voortdurend proces is dat ingaat op het moment dat wij geheiligd worden en dat voert naar het definitieve behoud, de verandering van sterfelijk in onsterfelijk, van materiële in geestelijke samenstelling, van een menselijk tot een goddelijk wezen; en tenslotte 3) BEHOUD door opstanding — EEUWIG LEVEN.

In 1934 was het zo, en nu is het zo.

Als u *De Echte Waarheid* leest, treft u er de krantekoppen van morgen in aan. Bijvoorbeeld: nog voordat het stof van de Tweede Wereldoorlog was opgetrokken, voorspelde *The Plain Truth*, het moedertijdschrift van *De Echte Waarheid*, het snelle herstel van Duitsland en Japan. De economische (en de uiteindelijk politieke) eenwording van Europa werd voorzien, evenals het naar voren komen van het Midden-Oosten als het middelpunt van een gigantische strijd om de wereldmacht. Onberekenbaar weer, voedsel- en energietekorten, rassen- en godsdienststrijd — dit werd jaren geleden allemaal voorzien. Nu gebeuren deze dingen. *De Echte Waarheid* geeft aan wat de oplossingen voor de wereldproblemen zijn. *Waar anders* kunt u vandaag het nieuws van morgen lezen?

de
ECHE WAAARHEID **the**
PLAIN TRUTH
Na een halve eeuw nog

VERSCHIJNT MAANDELIJKS
de WAARHEID

VERSCHIJNT MAANDELIJKS
de WAARHEID

NOVEMBER/DECEMBER 1986
VERSCHIJNT MAANDELIJKS
de ECHETE WAARHEID
tijdschrift voor zuiver begrip

SEPTEMBER 1986
VERSCHIJNT MAANDELIJKS
de ECHETE WAARHEID
tijdschrift voor zuiver begrip

Tiener-zwangerschap

Tieneren onder ongekend zware druk

IS COMMUNICATIE MET DE DODEN MOGELIJK?

MONARCHIE EN INTEGRITEIT

HET GEHEIM VAN HET MENSELIJK VERSTAND

VERSCHIJNT MAANDELIJKS
de ECHETE WAARHEID
tijdschrift voor zuiver begrip
JANUARI 1987

MORELE CRISIS

ZIEKTEN

OORLOG

POLITIEKE & RELIGIEUZE GESCHILLEN

BEVOLKINGSEXPLOSIE

ONBEHEERSTE TECHNOLOGIE

MILIEUVERVUILING

De grote vraagstukken

Om te overleven moeten wij deze problemen het hoofd bieden

steeds zijn tijd vooruit!

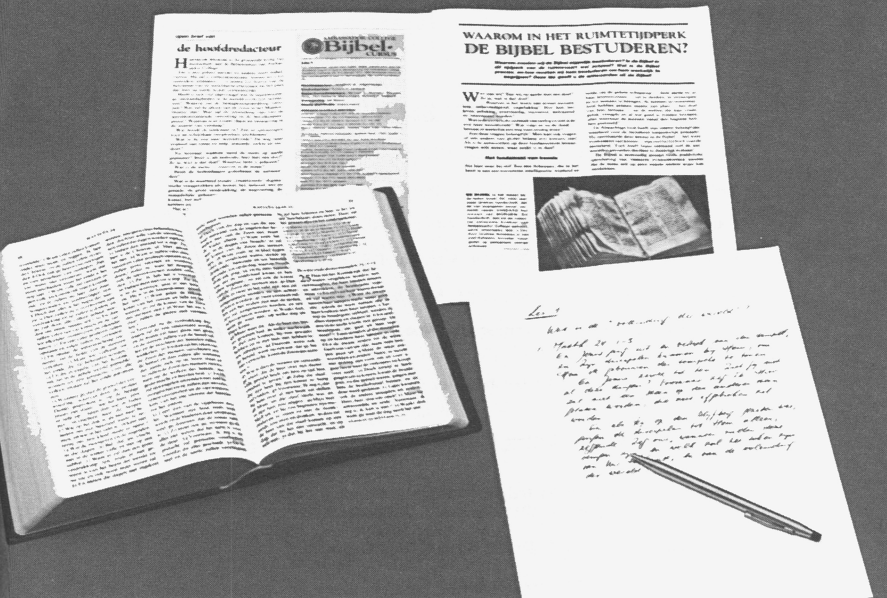

Een unieke cursus van de Bijbel

Vindt u het moeilijk, of zelfs onmogelijk, om te begrijpen wat er in de Bijbel staat? De Bijbelcursus van Ambassador College kan u helpen dit probleem op te lossen. Reeds meer dan 2.000.000 mensen hebben deze unieke cursus gevolgd!

De informatieve, inzichtgevende lessen geven antwoord op de „onbeantwoordbare” problemen van tegenwoordig. Ze verklaren het ware doel van het menselijk leven en andere waarheden van de Bijbel.

Bovendien leert u de waarheid kennen over wat de Bijbel profeteert aangaande de wereldgebeurtenissen van vandaag, en over de door God geïnspireerde weg naar geluk. Deze en andere onderwerpen worden stap voor stap uiteengezet. In elke les wordt een ander hoofdonderwerp

in begrip

bestudeerd. En de Bijbel is het enige studieboek dat u nodig hebt.

U zult iedere les inspirerend vinden, en door vragenlessen zult u regelmatig de vooruitgang in uw kennis kunnen vaststellen. Er is geen lesgeld of enige andere verplichting — de cursus is absoluut gratis! Vraag de introductieles aan door naar ons kantoor te schrijven.

Geheel gratis

Schrijf zonder enige verplichting om les 1 van de Bijbelcursus.

